

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 32

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Κάτωθεν της οικίας Α. ΜΕΛΑ, πλησίον του Ταχυδρομείου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διά τὸ Ἑξαμηνίον Δρχ. 12 προπληρωτέα καὶ Ἑξαμηνίον.
» » Ἑξαμηνίον Φραγ. 2) » κατ' ἔτος.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 31 Αὐγούστου 1875.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ Κ. Κ. συνδρομηταὶ οἱ μετακοινοῦντες τὴν 1ην Σεπτεμβρίου παρακαλοῦνται ἵνα πέμψωσι τὴν σημείω-
σιν τῆς νέας αὐτῶν κατοικίας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀ-
σμοδαίου, καίμενον πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου ὑπὸ
τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Λέοντος Μελά, μὴ ἀναδεγμένης
ἄλλως τῆς Διευθύνσεως εὐθὺς διὰ τὴν ἀπώλειαν
τῶν φύλλων.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν τῷ «Ἰσμοδαίῳ», πρὶν γίνῃ δαίμων, ἦτο κάκεινος ἄγ-
γελος ὡς οἱ λοιποὶ ἐκ τοῦ Παραδείσου κρημνοθέντες,
ἔχων πτερὰ ἐπὶ τῆς βίχης, ἀντὶ κερμάτων ἐπὶ τοῦ με-
τώπου.

Κατὰ τὴν εὐδαίμονα ἐκείνην ἐποχὴν ἦτο, κατὰ καθῆκον,
ὁπαδὸς τῆς εὐσεβοῦς φιλοσοφίας τῶν τελικῶν αἰτίων,
ἐπίστευε δηλ. ὅτι τὰ πάντα ἐν τῷ κόσμῳ τότε διατέθη-
σαν πρὸς ἀγαθόν τινα σκοπὸν ὑπὸ τῆς θείας Πρόνοιας,
ἥτις καὶ τὴν μέγαν ἐτοπιθέτησεν ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς,
ἐπίτηδες ἵνα ὑποστηρίξῃ τὰ ἁμαρτωύλεια.

Μετὰ τὴν πτώσιν του ὕμνου, ἀναγκασθεὶς ἢ ἀλλάξῃ
φιλοσοφικὰς ἀρχάς, ἠσπάσθη τὸ σύστημα τοῦ ἄγγλου
Bentham, καὶ ἔνῃ μὲν θεία Πρόνοια μεριμνᾷ μόνον περὶ
τροφῆς τῶν στρουθίων, αἱ δὲ πράξεις τῶν ἀνθρώπων ἐν
μόνον ἔχουσι τελικὸν αἶτιον, τὸ ἀτομικὸν συμφέρον.

Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ταύτην σχολὴν ἐξετάζων ἕνα γρά-
φουσι αἱ κομματικαὶ ἐφημερίδες περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς
παρατήσεως τοῦ Ὑπουργείου, πρὶν συνέλθῃ ἡ Βουλὴ, ἀπο-
τείνει εἰς ἑαυτὸν τὴν ἀκόλουθον ἐρώτησιν:

«Πῶς τὸ τελικὸν αἶτιον τῆς ἀνυπομόνου ταύτης κα-
»ταφορᾶς τῶν κομματάρχων, ἀφοῦ ἔχουσι καὶ τὴν πλειο-
»νοφησίαν καὶ τὴν ἐπίσημον ὑπόσχεσιν ὅτι πρῶτον ἔργον
»τῆς Βουλῆς ἔσται ἡ ἀπονομὴ τῆς ἐξουσίας εἰς τὸν πλειο-
»νοφηροῦντα:»

Δύσκολον εἶναι νὰ υποθέσῃ τις ὅτι τῶν τοσούτων ὀδυρ-
μῶν ἀφορμὴ εἶναι ἀπλῆ τις ἀνυπομονεσία διὰ τὴν εικο-
σάμερον ἢ τριακοσήμερον τὴν πολὺ ἀνεβόλην τῆς παρα-
δόσεως τῶν γαρτοφυλακίων διότι, τέλος πάντων, οἱ κ. κ.
κομματάρχαι οὔτε κοινὸν νόον εἶναι ἐντελῶς ἀπόκληροι,
οὔτε ὅπως ἀσυνείθιστοι νὰ σφίγγωσι τὴν κοιλίαν των,
ὁσάκις βραδίνοι νὰ παρατεθῇ αὐτοῖς ἡ ἐξουσία.

Ἐπίσης ἀπίθανος εἶναι ἡ ὑπόθεσις ὅτι ἡ τοσαύτη
σπουδὴ πρόερχεται ἐκ δυσπιστίας πρὸς τὰς δυνάμεις
αὐτῶν ἐν τῇ Βουλῇ διότι οὐδεὶς ἀμεριβόλλει ὅτι οἱ τρεῖς
βουλευτικαὶ στρατοὶ συνηωμένοι εἶναι ἀριθμητικῶς ἀνώ-
τεροι τῶν φίλων τοῦ Ὑπουργείου.

Πᾶς φόβος αὐτῶν μὴ διαξήρῃ ἡ συμμαχία πρὸ τῆς
τελικῆς ἐφόδου φαίνεται ἔμην οὐχ ἕττον χημικικῆς ἀφοῦ
πασιγνωστον κατέστη ὅτι ἡ διχόνοια ἐπέερχεται πάντοτε
κατὰ τὴν διανομὴν τῶν λαφύρων καὶ οὐδέποτε διακριν-
τος τὸ κοινὸν ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτῶν.

Διατὶ λοιπὸν, οὗτω καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων,
γογγύζουσι καὶ δυσαναχταυδοῦσιν, ἀντὶ νὰ δαπανῶσι τὰς
ὀλίγας ταύτας ἡμέρας συμπίνοντες εὐθύμως βερμυδὴ καὶ
μαστίχην, ἵνα ἀνοίξῃ ἡ ἀρετὴ των, μέχρις οὗ στρώσῃ
αὐτοῖς ἡ πλειονοψηφία τὴν τράπεζαν τοῦ συμποσίου;

Τὸ τοιοῦτον φαινόμενον μίαν μόνην δυνάμεθα νὰ εἰ-

μεν λογικὴν ἐξήγησιν, εἶναι δὲ αὐτὴ εὐφρόνη ἐν ἐμπνεύσει εἰς τοὺς συμμάχους; νῦν τις δύναμις, ἀναδύσασα ὡς ἄλλη Ἄρροδίτη ἐκ τῶν κυράτων τῆς τελευταίας πολιτικῆς τραγωδίας, ἡ κοινὴ γνώμη.

Καὶ τῶν ὑπουργῶν τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὴν νομιμοσύνην ἠθέλωμεν ἀδικῆσαι υποθέτοντες ὅτι ἡ τοσαύτη λογομαχία περὶ τοῦ ἂν πρέπη, κατὰ τὴ κοινοβουλευτικὴν ἔθιμα, νὰ παραιτηθῇ τὸ Ἰπουργεῖον πρὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς; ἢ μετ' αὐτὴν ἔχει ἀφορμὴν ὀλιγοήμερον παράτασιν ἢ ἀναβολὴν τῆς καρπώσεως τῆς ἐξουσίας. Τὸ ἀληθὲς ζήτημα εἶναι τοῦτο. «*Il faut que la responsabilité des ministres soit assurée par la confiance de la Chambre*» ἢ κλεισιμῶν τῶν θυρῶν θέλει γίνεσθαι ὑπὸ τῶν τριῶν συμμάχων ἢ σφαγίαις τοῦ Ἰπουργείου.»

Καὶ ὁ μὲν κ. Τρικοῦπης, πεποιθὼς ἐπὶ τὴν κοινὴν γνώμην, θέλει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιτελέσεως ἀνοικτὰς τὰς θύρας καὶ γέμοντα τὰ ἐδώλια καὶ τὰ θεωρεῖα τῆς Βουλῆς; οἱ δὲ ἐπίδοχοι αὐτοῦ διάδοχοι, ἐπὶ μόνον τὸν ἀριθμὸν πεποιθότες, ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κατῆξις, ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταθέσθαι τὴν ἐξουσίαν, ἵνα ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ὀχληρᾶς ἀνάγκης νὰ εἴπωσι δημοσίᾳ τοιαῦτα περιποῦ:

«*Ομολογοῦμεν ὅτι ὅσα ἐπραξάμεθα εἶναι καλὰ, ἀσπίλοι «εἰ ἐκλογαὶ σου καὶ ἔθνωφελῆ τὰ νομοσχέδια. Καλῶς «γνωρίζομεν ὅτι ὁ τόπος διψᾷ ἀνάπαυσιν καὶ καταστρέφεται ἐκ τῶν ἀδιακόπων ὑπουργικῶν μεταβολῶν» οὐδὲν «ἀρνούμεθα ὅτι ἡ συμμαχία ἡμῶν, ἀδυνατοῦσα νὰ τροποδοτήσῃ τρεῖς ἡνωμένους στρατοὺς, εἶναι ἡμερῶν «ἄξιος. Οὐχ ἦττον ὅμως τοῦ κοινῶν συμφέροντος προτιμώμεν τὴν ἐξουσίαν, ἔστω καὶ τὸ τρίτον αὐτῆς. Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τοῦ δόγματος τῆς πλειονοψηφίας παράδοξο ἢ «ἡμῶν τὰ χαρτοφυλάκια.»*

Τοιαύτη προσλαλιά, κυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ ψήφων, οὐδεμίαν ἄλλην ἐπιδέχεται ἀπάντησιν ἐκ μέρους κοινοβουλευτικοῦ ὑπουργοῦ εἰμὴ ἐδαφίαν ὑπόκλησιν καὶ ἄμεσον παράδοσιν τῆς ἐξουσίας. Ἄλλ' εἰς τοῦτο μόνον, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, περιορίζονται τὰ δικαιώματα τῆς πλειονοψηφίας. Οὐδαμοῦ δὲ, οὐδὲ ἐν νήσῳ οὐδ' ἐν ἡπείρῳ, ἀνεγράφη ποτε ἡ παρά τοῦ «*Αἰῶνος*» καὶ ἄλλων τινῶν φύλλων ὑποστηρικθεῖσα πρωτότυπος ἀρχή, καθ' ἣν ὁσάκις σχηματισθῇ συναπισμὸς μὴ ἔχων εὐσχόμους λόγους πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ Ἰπουργείου, ὑποχρεῖται τοῦτο νὰ παραιτηθῇ ἀμέσως, ἵνα ἀπαλλάξῃ τὴν τακτικὴν πλειονοψηφίαν ἀπὸ τῆς ἀμνηστίας καὶ τῆς ταπεινώσεως νὰ δηλώσῃ δημοσίᾳ τί θέλει.

Τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα χορηγεῖ εἰς τὰς πλειονοψηφίας τὸ δικαίωμα τοῦ θανατοῦ ἐν τῆς κυβερνήσεως χωρὶς νὰ λέγῃσι διατί, οὐδέποτε ὅμως ἐπέβαλεν εἰς τὴν μειονοψηφίαν τὸ καθήκον τῆς αὐτοχειρίας πρὸς ἀπάλλαξιν τῶν πλειοψηφούντων ἀπὸ τῆς ἠθικῆς εὐθύνης.

Ἄληθές εἶναι ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ παραιτεῖται πολλῶν Ἰπουργῶν Οὐγγῶν, ἂν πλειονοψηφίᾳ κατὰ τὰς ἐκλογὰς οἱ συντηρητικοὶ ἢ ῥιπάρδιον. Ἄλλ' ἐκεῖ δύο ὑπερχουσα κόμματα, ἀνὰ μίαν μόνον ἔχοντα ἕκαστον στραῖον, ἔν ἀκολουθοῦσι πιστῶς ὀρισμένοι ἐπαδῶν. Ἄμα λοιπὸν

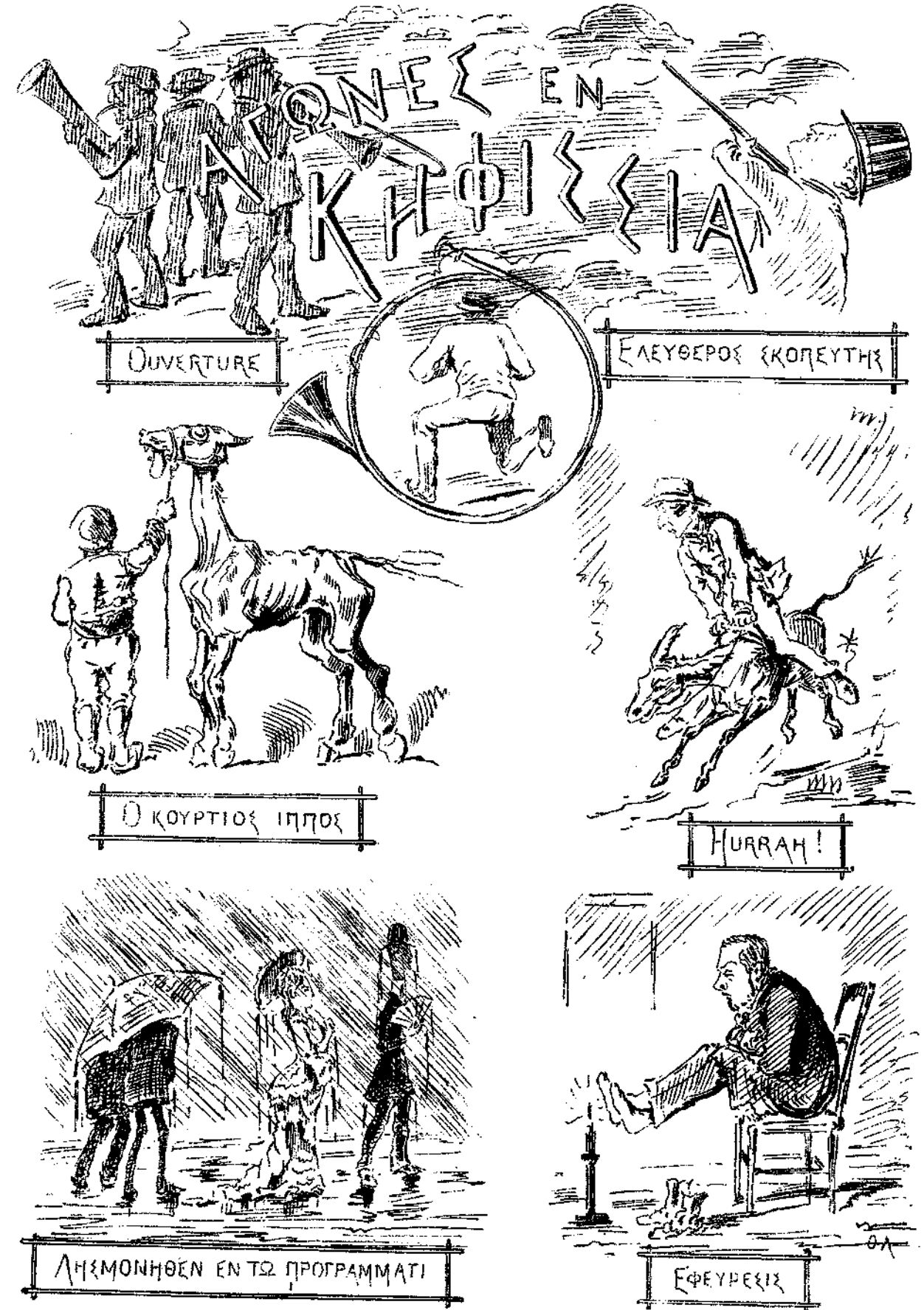
γνωστῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν, ἀρκεῖ ἡ ἀπλουστερία τῶν πράξεων τῆς ἀριθμητικῆς, ἵνα γίνῃ πασιδῆλος ἡ ἔκλησις τοῦ ἔθνους; πᾶσα δὲ περαιτέρω δήλωσις ἀποβαίνει ἐπίσης περιττὴ, ὡς ἂν ἀνήπτοντο κηρία πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἡλίου. Παρ' ἡμῶν ὅμως ὑπὲρ τίνος κόμματος ἢ τίνος στραῖας, προτιμηθεῖσιν ὑπὸ τῶν ἐκλογῶν, δύναται λογικῶς νὰ παραιτηθῇ ἢ παρητήθη ποτὲ ἐκ τῶν προτέρων ἐν οἰονδήποτε Ἰπουργεῖον; Κατὰ δὲ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς, πλὴν τῆς συνταγματικῆς καὶ ἀντιβουλγαρικῆς ἰδέας, ἢ πάντες ὑπηρετοῦμεν, τίνος ὀρισμένου κόμματος αἱ ἰδέαι δύνανται νὰ καυχήθωσιν ὅτι ἔφρασαν τὴν νίκην; Παραιτούμενον σήμερον τὸ Ἰπουργεῖον εἰς τίνα ἀρχὴν ἢ τίνα ἄνθρωπον ὑποδειχθέντα ἀπὸ τῆς ἠθικῆς θελήσεως παραχωρεῖ τὴν θέσιν, εἰς τὸν Κουμουνοδούρον, τὴν «*ἐκπεφρασμένην πολιτικὴν*», τὴν «*ἀποκέντρωσιν*», τὸν κ. Ζαΐμην, τὴν διακρίσιν τῶν ἐξουσιῶν, εἰς τὸ «*βασιλεὺς, κυβερνήσις καὶ λαὸς*», ἢ εἰς τὸ μυστηριώδες κρᾶμα ὅπερ ἐμαγεύρευσαν ἐν τῷ κρυπτῷ οἱ τρεῖς κομματάρχαι, ῥίψαντες ἕκαστος εἰς τὸ συμμαχικὸν καζάνιον ἀνάλογον μέρος τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν πεποιθήσεών του;

Μὴ τις νομίσῃ ἐκ τούτων ὅτι αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν ἀποδοκιμάζομεν τὴν συμμαχίαν. Ἄπ' ἐναντίας ἀγαπῶμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπῆρξεν ὑπαγόρευμα πατριωτικῆς ἀνάγκης καὶ εἰλικρινοῦς μετανοίας τῶν παρελθόντων ἀμαρτημάτων. Ὑπερβαίνουσαν ὅμως τὰ γνωστὰ ὄρια τοῦ ἀτόπου καὶ τοῦ γελοίου εὐρίσκομεν τὴν ἀξίωσιν τῶν συμμάχων ὅτι, κατὰ μίμησιν τῆς Ἀγγλίας, πρέπει τὸ Ἰπουργεῖον νὰ παραιτηθῇ, διότι ἐπλειονοψήρησαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν, αἱ ἀγνωστοὶ εἰς τοὺς ἐκλογαῖς.

Τὰς πρὶν ἀρχὰς τῶν ἀξιοτίμων κυρίων Κουμουνοδούρου, Ζαΐμη καὶ Δεληγεώργη, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἐπάλαμον καὶ ὑπεσκελίζοντο ἐπὶ τόσα ἔτη, συμμαχοῦντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ μετὰ τοῦ κ. Βούλγαρη, γνωρίζομεν ἐξ ὀδυνηρᾶς πείρας. Τὰς νέας ὅμως αὐτῶν ἀρχὰς, δύναμις τῶν ὁποίων οἱ πρὶν ἀδιέλκτικοι παρίστανται ἀδελφικῶς ἐνηγκαλισμένοι καὶ, ἀντὶ νὰ σπαράσσωνται ὑπόσχονται, ν' ἀσπληθῶσιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐμερίας δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη. Αἱ ψῆφοι δὲ ἔλαβον ἐδόθησαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν ὡς δαῖγμα τῆς ἠθικῆς ἀποδοκιμασίας κατὰ τῶν τολμημάτων τοῦ κ. Βούλγαρη καὶ τῆς τυφλῆς ἡμῶν ἀρροφίας εἰς τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας. Οὐδεὶς ὅμως ἐκ τῶν τριῶν ἔλαβε ἰδίᾳ τοσαύτας, ὅστε νὰ δικαιωθῇ ἀπαιτῶν ἀγγλικὴν παραίτησιν τοῦ Ἰπουργείου ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς προφανῶς πλειονοψηφούντος; τὸ δὲ ἄθροισμα τῶν ψήφων, ὅσαι ἀνήκουσιν εἰς τοὺς τρεῖς, ἀδύνατον εἶναι νὰ θεωρηθῇ κατὰ τύπος ἢ κατ' οὐσίαν ὡς κοινοβουλευτικὴ πλειονοψηφία, πρὶν κυρωθῇ ἡ ἔνωσις αὐτῶν διὰ δηλώσεως ἑποσῶν συνταγματικωτέρως τῆς ὑπογραφῆς μυστικοῦ πρωτοκόλλου.

Ἡ τοιαύτη δήλωσις πιθανὸν νὰ ἦναι δύσκολος καὶ ὀχληρᾶ, κατ' οὐδένα ὅμως τρόπον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κοινοβουλευτικῶς περιττὴ.

Θ.

Σ Κ Ν Η Ε Σ

Ο προσωρινός πρόεδρος τῆς βουλῆς κ. Χρηστίδης, τηλεγραφήσας εἰς ἐπαρχιακούς τινὰς βουλευτάς νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἔλευσιν αὐτῶν πρὸς καταρτισμὸν ἀπαρτίας, ἔλαβε παρὰ τινος ἐξ αὐτῶν ὡς ἀπάντησιν τὴν ἐξῆς παράφρασιν τοῦ σωκρατικοῦ ῥητοῦ: «Φίλη μὲν πατρίς, γιγνόμενη δὲ σταφίς.»

* *

Ἡ ἀπονομή τοῦ παρασήμου τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν ἑκατοντούτην κ. Θωμάδην ἠτιολογήθη, ὡς ἠκούσαμεν, ἐντῷ διπλώματι ὡς ἀκολούθως: «Ἴνα μὴ λησμονήσῃ τὴν Ἐλλάδα εἰς τὴν διαθήκην του.»

* *

Αἱ δηλώσεις αἱ παρουσιάζουσιν οἱ κομματάρχαι περὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς ἕκαστον βουλευτῶν περιέχουσι σπουδαίας ἀσυμφωνίας. Οὕτω ὁ μὲν κ. Κουμουνοῦρος ἔχει κατὰ τινὰς ἐβδομήκοντα καὶ κατ' ἄλλας τεσσαράκοντα δύο μόνον βουλευτάς, ἔ δὲ κ. Ζαΐμης κυμαίνεται μεταξὺ δεκατεσσάρων καὶ τριάκοντα. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας πρόκειται νὰ διορίσῃ ἡ Κυβέρνησις Γορτυνίους τινὰς ἀπαριθμητάς.

* *

Δι' ἀπολογία δημοσιουθείσης ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων» ὁ κ. Π. Πλέσκας πληροφορεῖ ἡμᾶς ὅτι, καίτοι ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν κ. Βούλγαρην, ἐν τούτοις καθόλου ἐψεύδετο, ὅτε ἐρωτηθεὶς τηλεγραφικῶς περὶ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἀπεκρίθη ὅτι ἦο γανταστική.

* *

Ἐκ τῆς αὐτῆς ἀπολογίας μαυθάνομεν ὅτι ὁ αὐτὸς ἀξιότιμος κ. Π. Πλέσκας, ἀφοῦ ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν κ. Βούλγαρην, ἀπέφυγε νὰ πλησιάσῃ τὸν κ. Γκιγκαν, διότι παρ' αὐτῷ ὑπῆρχον καὶ κυρίαί. Ἐφοβήθη, φαίνεται, μὴ ἀναγκασθῇ ὑπ' αὐτῶν ν' ἀφήσῃ τὸν μανδύαν του ὡς ἄλλος Ἴωσήρ.

* *

Ἐξετάσαντες διατὶ δὲν ἀφαιροῦνται οἱ πολλοὺς σκιάζοντες στῦλοι τοῦ ἐν Φαλήρῳ βασιλικῷ θεαρείου, ὅτε ἴδη ἀνεχώρησαν ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ δοῦκες, ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐξήγησιν: «Ἄν ἀφαιρέσωμεν τοὺς στῦλους, »θά ἴστανται ἐκεῖ ἀδιάκριτοι θεαταὶ σκιάζοντες τὴν σκηνὴν» καὶ ἐντεῦθεν ἔριδες, βεβήματα καὶ μονομαχίαι ἐντῷ μὲ τὰ παλούκια κἀνεί; δὲν τὰ βάνει.»

* *

Πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων δυσκρέστων συμβουλεύομεν νεανίσκους τινὰς, ὁμιλοῦντας μεγαλοφώνως γαλλιστὶ ἐν Φαλήρῳ, νὰ μεταχειρίζονται μᾶλλον τὴν μητρικὴν τῶν γλῶσσῶν διότι προχθὲς δύο γάλλοι ἀξιώματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐνόμισαν ὅτι οἱ ῥηθέντες νεανίσκοι ἐστρέβλωνον ἐπιτιθεὶς τὴν γαλλικὴν, ἵνα περιπαίξωσιν τοὺς δύο ξένους.

* *

Οἱ φοιτηταὶ τοῦ ἐν Φαλήρῳ ἐσκαταρίου τοῦ κ. Φινούπουλου παρεκάλισαν ἡμᾶς ν' ἀπονεύωμεν εἰς τὸν ξενόδουλον τοῦτον δίκαιον ἔπαινον, ὡς καλῶς μαγειρεῖοντα τὸ πεπόνιον καὶ τὸ τυλομοστήριον.

ΘΕΟΤΟΤΜΗΣ.

Καταχωρίζοντες τοὺς κατωτέρω στίχους παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. ἀνωνύμους τοῦ Κιβωτίου ν' ἀφήσωσιν εἰς τὸ ἐξῆς ἡσυχοῦν τὸν ἀξιότιμον κ. Ἀργυράμον, ἐν θεωροῦμεν ὡς ἐξηντλημένον.

Ἡ διεύθυνσις.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἀποχαιρετισμὸς τοῦ εἰς Ἐρζεγοβίνην ἀναχωρήσαντος κ. Ἀργυράμου.

Μακρὰν σας μ' ἐστειλαν νὰ πάω στὰ ξένα,
νὰ πάω στὸν πόλεμο μέσ' τὴ φωτιά.
Βγάλτ' ἀπ' τὰ χεῖλιά σας τὰ μυρωμένα,
δὲς τε μου σύντροφο χίλια φιλιὰ.

Μακρὸ σουρτουκό μου, κοντὸ παλτό μου,
σὸ σουρτουκάκι μου εὐγενικό,
κι' ἄλλο παλτάκι μου, ποῦ στὸ πλευρό μου
ὅλα σὰς ἔφερα τόσον καιρὸ,

Χειμῶνα κι' ἄνοιξι καὶ καλοκαίρι,
καὶ πάλι κρύονα, καὶ δι' αὐτὸ
ἀκόμα ἄλλο ἓνα εἶχα στὸ χέρι.
Φεῦ τί θὰ γίνετε; Σὰς παραιτῶ!

Ἐρζεγοβίνα μου, ἕψηλὴ Βοσνία,
σὰς φθάνω. — Χαίρετε ἕψηλὰ βουνά!
Εἰς τὰς ἰσκίους σου, ὦ Τρεβινγία,
πόλεμο θάχωμε παντοτεινά.

Ὀμίε στὴ μοῖρά μου! Πάω στὰ ξένα,
πάω στὸν πόλεμο μέσ' τὴ φωτιά,
βγάλτ' ἀπ' τὰ χεῖλιά σας τὰ μυρωμένα,
δὲς τε μου σύντροφο χίλια φιλιὰ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΑΝΤΗΣ.

Υπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.